

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 137/2021
18.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АГРОИНДУСТРИЈСКЕ КОМЕРЦИЈАЛНЕ БАНКЕ „АИК БАНКА“ а.д. Београд, против извршног дужника АА из ..., ради извршења на непокретностима, решавајући сукоб стварне надлежности између Привредног суда у Нишу и Основног суда у Нишу, на седници одржаној дана 18.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно је **НАДЛЕЖАН** Основни суд у Нишу.

Образложење

Извршни поверилац је дана 23.02.2021. године, поднео Основном суду у Нишу предлог за извршење на основу извршне исправе – заложне изјаве Ов. I. бр. 14663/13 од 26.06.2013. године против извршног дужника.

Основни суд у Нишу је дана 09.11.2020. године донео решење Ии бр. 3996/20, којим се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и списе предмета доставио Привредном суду у Нишу, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу наведеног решења наведено је да је извршни поверилац предложио извршење на основу извршне исправе – заложне изјаве Ов. I. бр. ../13 од 26.06.2013. године, у којој су означени привредни субјекти: извршни поверилац – заложни поверилац Агроиндустријско комерцијална банка „Аик Банка“ а.д. Београд и заложни дужник - извршни дужник МД Градња Инжењеринг Транспорт доо Ниш. Имајући у виду да је заложна изјава на основу које је поднет предлог за извршење настала између привредних субјеката, суд је сматрао да се на конкретан случај имају применити одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, те је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Нишу.

Привредни суд у Нишу није прихватио стварну надлежност, па је списе уз пропратни акт Ии-59/2021 од 03.03.2021. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/2015, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 – УС, 87/18, 88/18 –

УС) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету надлежан Основни суд у Нишу.

Према члану 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан други суд.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Одредбом члана 25. став 2. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену води поступак за упис у судски регистар правних лица и других субјеката, ако за то није надлежан други орган; води поступак стечаја и реорганизације; одређује и спроводи извршење на основу извршних и веродостојних исправа када се односе из става 1. тачка 1. овог члана, одређује и спроводи извршење и обезбеђење одлука привредних судова, а одлука изабраних судова само кад су донете у споровима из става 1. тачка 1. овог члана; одређује и спроводи извршење и обезбеђење на бродовима и ваздухопловима; води ванпарничне поступке који произлазе из примене Закона о привредним друштвима.

У конкретном случају ради се о извршном поступку између извршног повериоца – правног лица и извршног дужника – који није привредни субјекат, у коме је предмет извршење на непокретности која се налази у Нишу, па Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови из члана 25. став 1. тачка 1. и став 2. Закона о уређењу судова за надлежност привредног суда, с обзиром да није испуњен ни субјективни критеријум – не ради се о спору између привредних субјеката, а ни објективни – спор није произишао из привредне делатности парничних странака, већ је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Основни суд у Нишу, у складу са одредбама члана 22. став 2. Закона о уређењу судова у вези са одредбом члана 3. став 1. тачка 38. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава.

На основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић